

Cultura

Nickolas Butler

ESCRIPTOR. AUTOR DE LA NOVEL·LA 'BONA SORT' (PERISCOPI / LIBROS DEL ASTEROIDE)

“El consum de metamfetamines és com una epidèmia a la Nord-amèrica rural”

SÍLVIA MARIMON MOLAS
BARCELONA

Nickolas Butler (Allentown, 1979) diu que el Somni Americà s'està esllanguint, però ell en part en podria ser un exemple. Amb *Canciones de amor a quemarropa* (Libros del Asteroide, 2014), la seva vida va fer un gir de 180 graus: la novel·la es va convertir en un *bestseller* internacional. Abans s'havia guanyat la vida amb múltiples feines. Va treballar a Burger King, a la indústria càrnica, venent frankfurts... Després van venir més llibres d'èxit: *Al cor dels homes* (Empúries/Asteroide, 2017) i *Algo en lo que creer* (Libros del Asteroide, 2020). Ara acaba de publicar *Bona sort* (en català publicat per Periscopi i traduït per Marc Rubió, i en castellà per Libros del Asteroide). Butler deixa Wisconsin, on ha crescut, viu i on situa la majoria de les seves novel·les, per traslladar-se a Jackson (Wyoming). Allà viuen el Bart, el Teddy i el Cole, tres amics que reben un encàrrec: acabar una luxosa casa en un lloc pràcticament inaccessible, sobretot quan neva, en molt poc temps. És una salvatjada, però ho accepten perquè creuen que els diners els poden canviar la vida. Darrere l'encàrrec hi ha la Gretchen. El misteri és per què ella té tanta pressa.

La majoria de les seves novel·les passen a Wisconsin, on viu amb la seva família, però aquesta es trasllada a Wyoming.

Fa uns quants anys vaig sentir la història que d'alguna manera és la inspiració de la novel·la. Aquesta història va passar a Eau Claire, on visc, però no vaig trobar adequat situar-hi la novel·la. La casa de la història original valia un milió de dòlars, però vaig pensar que per què no fer-la molt més perversament cara. I fer-la a Jackson, Wyoming, on el paisatge és brutal. A Jackson passa el mateix que en moltes comunitats dels Estats Units: hi va a viure gent rica que expulsa la població que fa anys que hi viu. I m'agradava la idea de posar el focus en una petita comunitat on hi ha grans diferències de riquesa. I parlar del conflicte que se'n pot derivar.

Hi ha una crítica implícita al capitalisme salvatge. Paletes donant-ho tot per construir una casa i una

CRISTINA CALDERER

Preocupació “Als EUA cada vegada és més difícil accedir a l'educació i al sistema sanitari i comprar-se una casa. Tot allò que els nostres avis es pensaven que era el Somni Americà s'està diluint”

dona que té molts diners però que no té temps per gastar-los.

Vivim una època interessant, a les xarxes socials veiem persones que es compren coses boniques, viatgen a llocs fantàstics, semblen felices, i pensem que tenir tot això ens farà més feliços. Però no funciona. I mentre destruïm el nostre entorn. Amb la meva dona ens vam construir una casa i això també em va fer reflexionar. Quan hi vam anar a viure no em vaig sentir pas més feliç.

Com va influir-lo aquesta experiència personal?

Cada dia parlava amb els paletes. Molts eren excompansys d'escola, ens trobem als bars... Són bona gent

“La classe mitjana no està desapareixent, però s'està encongint”

i tenen una vida força dura. Molts s'han divorciat diverses vegades. Beuen i fumen molt i alguns consumeixen drogues. I hi ha una altra qüestió: quan algú de classe mitjana treballa al límit per a una altra que té milions i milions.

¿Podem parlar de classe mitjana o està desapareixent?

Bé, ara als Estats Units el més preocupant és que cada vegada és més difícil accedir a l'educació i al sistema sanitari i comprar-se una casa. Tot allò que els nostres avis es pensaven que era el Somni Americà s'està diluint. I la gent n'és cada vegada més conscient. Però també hi ha una certa negació, perquè si no

existeix el Somni Americà, no som tan especials com ens pensàvem. Aleshores, quin sentit té tot plegat? Jo no diria que la classe mitjana està desapareixent, però sí que s'està encongint. Però hi insisteixo, molta gent no ho vol veure, perquè quan ets conscient que ja no pots accedir a aquest somni, què pots fer? Has de canviar-ho tot: el govern i el país. I és difícil d'imaginar.

L'altra cara és la Gretchen, que té moltíssims diners però no té temps de gastar-se'ls.

La meva dona és advocada i quan va començar treballava per a una firma molt exclusiva i veia com els socis més antics feien molts diners però no podien gastar-se'ls. No crec que tinguessin gaire qualitat de vida i els seus matrimonis eren un desastre. No veien mai els fills i molts eren alcohòlics. I quan vaig sentir la història d'algú que oferia una recompensa si aconseguien acabar la casa en tres setmanes, em vaig preguntar per què hi havia tanta pressa. I va ser quan va néixer la història de la Gretchen. Ella és el motor de la història.

Hi ha l'amistat entre els tres paletes, que es cuiden els uns als altres. El Teddy és el que sembla més avorrit i menys espavilat però també el que se'n surt millor. És l'únic religiós i l'únic pare.

És el que té xarxa, una comunitat en qui recolzar-se, pensa en altres coses a part dels diners.

Les drogues estan molt presents a la novel·la, en concret l'addicció a les metamfetamines.

El consum de metamfetamina és com una epidèmia a la Nord-amèrica rural. És un problema molt greu, també a Jackson. Hi ha molta gent addicta que s'està morint pel consum d'aquesta droga. Quan el meu amic em va dir que li havien ofert una recompensa de 15.000 dòlars si acabava la casa en tres setmanes em va dir que no l'haurien acabat ni amb l'ajuda de les metamfetamines. Qui diu una cosa així? ¿Pot ser que realment hagués considerat aquesta possibilitat? La gent diu que prendre't aquesta droga és com viatjar en cotxe a més de mil quilòmetres per hora. Em vaig beure molts cafès per accelerar el cor, tancava els ulls i m'ho imaginava per poder recrear la sensació que tot estava fora de control. —